

**ਮਹਿਤਾਬ ਐਸ ਗਿੱਲ ਅਤੇ ਰਾਕੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਜੈਨ ਜੇ.ਜੇ.
ਹਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸਾਬਕਾ ਕਾਂਸਟੇਬਲ 1111/ਆਰ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ
ਬਨਾਮ**

ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦਾ ਰਾਜ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ

2008 ਦਾ CWP ਨੰਬਰ 2275

15 ਫਰਵਰੀ, 2008

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950-ਅਨੁਛੇਦ- 14, 16 ਅਤੇ 226-ਪੰਜਾਬ ਪੁਲਿਸ ਨਿਯਮ, 1934 - ਆਰ.ਐਲ.ਐਸ. 16.2 ਅਤੇ 16.24—ਲਗਭਗ 2 ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਡਿਊਟੀ ਤੋਂ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਦੀ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰੀ—ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤਗੀ—ਪਟੀਸ਼ਨਰ 404 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ 32 ਵਾਰ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰ ਰਿਹਾ—ਲਗਾਤਾਰ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਦਾ ਸੰਚਤ ਪ੍ਰਭਾਵ—ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਠੋਸ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਆਪਣੀ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰੀ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਵਿਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ— ਪਟੀਸ਼ਨ ਬਿਨਾਂ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੁੱਲ 404 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ 32 ਵਾਰ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਕੋਈ ਠੋਸ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਵੀ ਆਪਣੀ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰੀ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾ ਸਕਿਆ। ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਚੰਦ, ਕਾਂਸਟੇਬਲ, 1992(1) SLR 174 ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਬਚਾਅ ਲਈ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਸਪਸ਼ਟ ਖੋਜ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਹੋਈਆਂ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਹਨ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਮੌਕੇ ਦੇਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਡਿਊਟੀ ਤੋਂ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰ ਰਹਿਣ ਤੋਂ ਗੁਰੇਜ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸਿਰੀ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, 1967 ਐਸ.ਐਲ.ਆਰ. 678 ਵੀ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਭਾਵੇਂ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਮੌਕੇ ਦਿੱਤੇ ਹਨ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ, ਜਿਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬਚਾਅ ਵਿਚ ਸਬੂਤ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਕੇਸ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਲਿਖਤੀ ਜਵਾਬ. ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਜਨਰਲ, ਪਟਿਆਲਾ ਜ਼ੋਨ, ਪਟਿਆਲਾ ਦੁਆਰਾ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੀ ਸੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(ਪਰਾ 15)

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਵਕੀਲ ਜੀ.ਐਸ.

ਰਾਕੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਜੈਨ, ਜੇ.

(1) ਸਾਬਕਾ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਹਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੰ. 1111/ਆਰ ਨੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226/227 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਮਿਤੀ Nil (ਅਨੈਕਚਰ ਪੀ-1) ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਸਰਟੀਓਰੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਰਿੱਟ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਮਿਤੀ 22 ਜੂਨ, 2005 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਪੀ-3), ਸੀਨੀਅਰ ਪੁਲਿਸ ਕਪਤਾਨ ਆਫ ਪੁਲਿਸ ਰੂਪਨਗਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਮਿਤੀ 31 ਅਗਸਤ, 2005 (ਅਨੁਸ਼ਕਾ P-5) ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਡੀ.ਆਈ.ਜੀ. ਪੁਲਿਸ ਲੁਧਿਆਣਾ ਰੋਜ਼, ਲੁਧਿਆਣਾ ਨੇ 22 ਜੂਨ, 2005 ਦੇ ਹੁਕਮ, 10 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2006 ਦੇ ਹੁਕਮ (ਅਨੈਕਸਰ ਪੀ-6) ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਰਖਾਸਤਕਰਤਾ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਆਫ ਪੁਲਿਸ, ਪਟਿਆਲਾ ਜ਼ੋਨ, ਪਟਿਆਲਾ ਦੁਆਰਾ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਅਤੇ 6 ਜੂਨ, 2007 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P-7) ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਅਪੀਲ-ਕਮ-ਦਾਇਆ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਅਤੇ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਲਈ, ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸਾਰੇ ਨਤੀਜੇ ਵਾਲੇ ਲਾਭਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਮਾਪਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਲਈ।

(2) ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤੱਥ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ 22 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1992 ਨੂੰ ਲੁਧਿਆਣਾ ਵਿਖੇ ਪੰਜਾਬ ਪੁਲਿਸ ਵਿੱਚ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਵਜੋਂ ਭਰਤੀ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਹ 30 ਸਤੰਬਰ, 2004 ਤੋਂ 10 ਦਸੰਬਰ, 2004 ਤੱਕ ਪੁਲਿਸ ਲਾਈਨਜ਼, ਰੂਪਨਗਰ ਵਿਖੇ ਤਾਇਨਾਤ ਰਹਿੰਦਿਆਂ 2 ਮਹੀਨੇ 11 ਦਿਨ ਡਿਊਟੀ ਤੋਂ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰ ਰਿਹਾ। ਡਿਊਟੀ ਤੋਂ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਰਹਿਣ ਕਾਰਨ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਵਿਭਾਗੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਸਾਬਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਮਿਤੀ Nil (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P-1) ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਜਵਾਬ 31 ਮਈ, 2005 ਨੂੰ ਅਨੁਬੰਧ P-2 ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 22 ਜੂਨ, 2005 ਨੂੰ, ਐਸ.ਐਸ.ਪੀ., ਰੋਪੜ ਨੇ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤੇ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਡੀ.ਆਈ.ਜੀ., ਲੁਧਿਆਣਾ ਰੋਜ਼, ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ, ਪਰ 31 ਅਗਸਤ, 2005 ਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਪੰਜਾਬ ਪੁਲਿਸ ਰੂਲਜ਼, 1934 ਦੇ ਨਿਯਮ 16.32 (ਛੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, 'ਨਿਯਮ') ਦੇ ਨਾਲ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਜਨਰਲ, ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹੇ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਵੀ 10 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2006 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਨੂੰ ਰਹਿਮ ਦੀ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਪੁਲਿਸ (ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰ. 2), ਜਿਸ ਨੇ 6 ਜੂਨ, 2007 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P-7) ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਵੀ ਇਹੀ ਕਿਸਮਤ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰੀ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਮਝਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਬਿਮਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਛੋਟੇ ਭਰਾ ਦੀ ਵੀ ਮੌਤ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ ਪਰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਜਬੂਰੀ ਭਰੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ

ਅਤੇ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸ ਦੀ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰੀ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਕਾਰਨ ਹੋਈ ਸੀ। ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਹਾਲਾਤ ਦੇ ਕਾਰਨ. ਉਨ੍ਹਾਂ ਜਾਂਚ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਵੀ ਇਤਰਾਜ਼ ਜਤਾਇਆ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਡਿਊਟੀ ਤੋਂ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਰਹੇ ਹੋਰ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨ ਮਗਰੋਂ ਵੀ ਬਹਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(3) ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸੂਚੀ P-1, P3, P-5, P-6 ਅਤੇ P-7 ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਾਂਚ ਨਿਯਮ 16.24 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਨਿਯਮ 16.2 ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਅਪੀਲ ਅਥਾਰਟੀ ਅਤੇ ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਛੁੱਟੀ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 14, 16 ਅਤੇ 311 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹਨ।

(4) ਅਸੀਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ੍ਰੀ ਜੀ.ਐਸ. ਮਾਨ ਨੂੰ ਕੁਝ ਲੰਮਾ ਸਮਾਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਘੋਖ ਕੀਤੀ ਹੈ।

(5) ਐਸਐਸਪੀ ਰੂਪਨਗਰ ਨੇ ਆਪਣੇ 22 ਜੂਨ, 2005 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਭਾਗੀ ਜਾਂਚ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਗੁਲਜ਼ਾਰ, ਇੰਚਾਰਜ ਟਰੈਫਿਕ, ਰੋਪੜ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਸੀ। ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਅਤੇ ਇਸਤਗਾਸਾ ਦੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਭਾਗੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿਚ ਸਰਕਾਰੀ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ। ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਗਵਾਹਾਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ ਦਾ ਪੂਰਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ।

(6) ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸਦੀ ਕਾਪੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦਾ ਸੰਸਕਰਣ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਜਿਸ ਲਈ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਸਮਾਂ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਕਿਸੇ ਗਵਾਹ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਪਰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਸਮਾਂ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

(7) ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ, ਲਿਖਤੀ ਜਵਾਬ ਅਤੇ ਵਿਭਾਗੀ ਜਾਂਚ ਵਾਈਲ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਾਰੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਘੋਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਦੋਸ਼ ਸਾਬਤ ਹੋਏ ਪਾਏ ਗਏ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਦੀ

ਫਾਈਲ ਅੰਤਿਮ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਐਸਐਸਪੀ ਰੋਪੜ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

(8) 22 ਜੂਨ, 2005 ਦੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ ਅਨੁਸੂਚਿਤ P-3 ਵਿੱਚ, ਐਸ.ਐਸ.ਪੀ. ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ, ਨੋਟਿਸ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਮੇਤ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। 17 ਮਈ, 2005 ਦੀ ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਰਸੀਦ ਅਧੀਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਜਵਾਬ ਜਾਂ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ 15 ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ 1 ਜੂਨ, 2005 ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਜਵਾਬ ਐਸ.ਐਸ.ਪੀ., ਰੋਪੜ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਜੋ ਉਸਨੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ।

(9) ਐਸ.ਐਸ.ਪੀ., ਰੋਪੜ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ, ਦਰਖਾਸਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਡਿਊਟੀ ਤੋਂ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਰਹਿਣ ਕਾਰਨ ਕਈ ਵਾਰ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਜੋ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ।

- i. ਡਿਊਟੀ ਦੌਰਾਨ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਂਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਦੀ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ OB ਨੰਬਰ 3054 ਮਿਤੀ 30 ਦਸੰਬਰ, 1997 ਦੁਆਰਾ ਪੱਕੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਬਤ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ;
- ii. 1 ਜੂਨ, 1999 ਤੋਂ 1 ਅਗਸਤ, 1999 ਤੱਕ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਰਹਿਣ ਲਈ, ਓਬੀ ਨੰਬਰ 134 ਮਿਤੀ 19 ਜਨਵਰੀ, 2001 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸਦੀ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਪੱਕੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਬਤ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ;
- iii. 31 ਅਕਤੂਬਰ, 1999 ਤੋਂ 10 ਦਸੰਬਰ, 1999 ਤੱਕ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਰਹਿਣ ਲਈ, ਉਸਦੀ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਕਮਾਈ ਕੀਤੀ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਬਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਓਬੀ ਨੰਬਰ 135 ਮਿਤੀ 19 ਜਨਵਰੀ, 2001 ;
- iv. 19 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2001 ਤੋਂ 11 ਜੂਨ, 2001 ਤੱਕ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਰਹਿਣ ਲਈ, ਉਸਦੀ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਸੇਵਾ OB ਨੰਬਰ 440 ਮਿਤੀ 15 ਮਾਰਚ, 2002 ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਈ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਜ਼ਬਤ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ;
- v. 3 ਮਾਰਚ, 2003 ਤੋਂ 2 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2003 ਤੱਕ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰ ਰਹਿਣ ਦੇ ਦੋਸ਼ 'ਤੇ, ਓਬੀ ਨੰਬਰ 350 ਮਿਤੀ, 20 ਫਰਵਰੀ, 2004 ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੀ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਕਮਾਈ ਕੀਤੀ ਸੇਵਾ ਜ਼ਬਤ ਕਰ ਲਈ ਗਈ ਸੀ;
- vi. 17 ਦਸੰਬਰ, 2002 ਤੋਂ 3 ਜਨਵਰੀ, 2003 ਤੱਕ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰ ਰਹਿਣ ਲਈ OB ਨੰਬਰ 537 ਮਿਤੀ 24 ਮਾਰਚ, 2004 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਪੱਕੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਬਤ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ।

(10) ਉਪਰੋਕਤ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੁੱਲ 404 ਦਿਨਾਂ ਲਈ 32 ਵਾਰ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਅਯੋਗ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰੀ ਅਨੁਸ਼ਾਸਿਤ ਫੋਰਸ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ, ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(11) 31 ਅਗਸਤ, 2005 ਨੂੰ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਡੀ.ਆਈ.ਜੀ., ਲੁਧਿਆਣਾ ਰੇਂਜ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਪਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਆਪਣੇ ਉਪਰੋਕਤ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਮੈਡੀਕਲ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਹ ਆਦਤਨ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਅਤੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਿਤ ਫੋਰਸ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਜਾਣ ਲਈ ਅਯੋਗ ਪਾਇਆ ਗਿਆ। 10 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2006 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ, ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਜਨਰਲ, ਪਟਿਆਲਾ ਜ਼ੋਨ, ਨੇ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ 5 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2006 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੁਣਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਅਯੋਗ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਦੀ ਰਹਿਮ ਦੀ ਅਪੀਲ ਵੀ ਡੀਜੀਪੀ ਨੇ 6 ਜੂਨ, 2007 ਨੂੰ ਯੋਗਤਾ ਰਹਿਤ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।

(12) ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਨਿਯਮ 16.2, ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਸਿਰਫ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਦੀਆਂ ਗੰਭੀਰ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਲਈ ਹੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਾਂ ਲਗਾਤਾਰ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਦਾ ਸੰਚਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪੁਲਿਸ ਸੇਵਾ ਲਈ ਅਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ 30 ਸਤੰਬਰ 2004 ਤੋਂ 10 ਦਸੰਬਰ 2004 ਤੱਕ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ, 10 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਕੁੱਲ 404 ਦਿਨਾਂ ਲਈ 32 ਵਾਰ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਰਹਿਣ ਦੇ ਲਗਾਤਾਰ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਦੇ ਸੰਚਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਜੋਂ ਦੂਜੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ 21 ਘੰਟੇ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਜਾਂ ਛੁੱਟੀ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਰਹਿਣ ਦੀ ਉਸਦੀ ਆਦਤ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਸਾਬਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।

(13) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ਲਾਈ ਆਰੀਆ ਬਨਾਮ ਪੁਲਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਓਆਰਐਸ (1), ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਚੰਦ ਕਾਂਸਟੇਬਲ (2), ਸਿਰੀ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ (3)।

(14) ਅਸੀਂ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪੱਧਰਾਂ 'ਤੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਸ਼੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ਲਾਈ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਦੀ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਘਟਨਾ ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਖਰਾਬ ਸਿਹਤ ਕਾਰਨ ਅਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਅਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਆਧਾਰ/ਕਾਰਣ ਅਜਿਹੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਇਹ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤਗੀ/ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸਿਰਫ ਗੰਭੀਰ ਕਿਸਮ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਲਈ ਜਾਂ ਪੁਲਿਸ ਸੇਵਾ ਲਈ

ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਯੋਗਤਾ ਦੀ ਅਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲਗਾਤਾਰ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਦੇ ਸੰਚਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਜੋਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੁੱਲ 404 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਿੱਚ 32 ਵਾਰ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਕੋਈ ਨੋਸ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਆਪਣੀ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰੀ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾ ਸਕਿਆ ਸੀ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਚੰਦ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੋਰ ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਸਮੇਂ ਆਪਣਾ ਮਨ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਬਚਾਅ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਖੋਜ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਹੋਈਆਂ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਡਿਊਟੀ ਤੋਂ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਰਹਿਣ ਤੋਂ ਗੁਰੇਜ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਵਾਰ-ਵਾਰ ਮੌਕੇ ਦੇਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸਿਰੀ ਰਾਮ ਦਾ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ), ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਮੌਕੇ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਦਿੱਤੇ ਹਨ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬਚਾਅ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਲਿਖਤੀ ਜਵਾਬ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ। ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਜਨਰਲ, ਪਟਿਆਲਾ ਜ਼ੋਨ ਪਟਿਆਲਾ ਦੁਆਰਾ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੀ ਸੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(15) ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਲਿਮਾਈਨ ਵਿੱਚ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਆਰ.ਐਨ. ਆਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

HARVINDER SINGH EX. CONSTABLE 1111/R v.
STATE OF PUNJAB AND OTHERS (*Rakesh Kumar Jain, J.*)

7